

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.2. Ecclesiæ Septentrionales.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

pum summam dignitatem gratulari, Alexander Episcopum quendam misit, qui eum juberet die Purificationis in aula Pontificia comparere, ut de cæde Burelii Anglonii, ac de injuria responderet, quam sanctæ Sedi fecisset Legatum Guilielmum ac Ecclesiæ copias ex Apulia fugando. Manfredus respondit per litteras, se suum & Conradini jus tuendo nullam Ecclesiæ Romanæ injuriam intulisse. Postea tamen ad Papam duos, qui sibi a secretis erant, de pace acturos misit, suos progressus bellicos non ideo interrumpens.

§. II.

Ecclesiæ Septentrionales.

Cum Religio in Livonia incrementum caperet, Papa Innocentius IV. permiserat, ut Archiepiscopus sedem suam figeret in quadam suæ ditionis Ecclesia Cathedrali, quam idoneam sibi crederet: vacantem proin Sedem Rigensem is in Metropolitanam elegit probante Papa Alexandro per litteras 20 Jan. 1255 datas. Igitur ab eo tempore Riga Livoniæ Estoniæque ac Borussiae Metropolis fuit. Haud multo post Papa huic Archiepiscopo mandavit, ut novum Episcopatum, quando ita videretur, erigeret in gratiam ethnicorum vicinæ, quos duo fratres nobiles Otto Luneburgius ac Theodoricus

Sæcul. XIII.
A.C. 1255.

p. 807.

Sæcul. XIII. A. C. 1255. cus Kivelius ad fidem sanam adduxissent:
omnia salvo jure Equitum Teutonicorum.
Scriptit 19 Martii.

Sup. lib. 83.
S. 43.
Rayn.
1253. n. 37.
38.

Modico abhinc tempore Papa annue-
 rat, ut Mendogus Lithuaniae Rex per E-
 piscopum Latinum, quicumque ipsi pla-
 ceret, filium suum coronari Regem cura-
 ret, terrasque illi, quas ethnicis Russiae
 adimere posset, concesserat. Sed hoc ip-
 so anno 1255 Mendogus armis in Chri-
 stianos conversis, Lublino in Polonia in-
 censo, multa mancipia in Lithuaniam ab-
 straxit. Sic fides, quam professus erat,
 nihil habebat solidi: ejusque successores
 per annos centum triginta porro falsos
 coluere Deos.

Dusbourg.
Chr. Pruss.
p. 173.
Dubrav. lib.
17. p. 137.

A fine anni præteriti magnus Cruce-
 signatorum exercitus Borussiae Christia-
 nis auxilio venit duce Ottocaro novo Bo-
 hemiae Rege, cujus nepos Otto Marchio
 Brandenburgicus hac in expeditione Ma-
 reschallum agebat: comitabantur Dux
 Austriae, Marchio Moraviae, Henricus
 Archiepiscopus Coloniensis, Anselmus
 Episcopus Olomucensis; & sequebantur
 sacri totius Germaniae pugiles tanto nu-
 mero, ut sexaginta millia conficerent.
 Advenerunt in hyeme, & Christianorum
 terris parcentes ethnicorum loca direpta
 cremabant. Boruffis prælio victis & ma-
 gna ex parte captis, Rex Ottocarus cun-
 ctis baptismum accipientibus, & deserto-
 ribus

ribus Religionis ad Ecclesiæ sinum redeuntibus vitæ gratiam fecit; reliqui omnes necati sunt. Duo Borufforum Duces primarii urbi cuidam se incluserant; ubi ob annonæ penuriam obsidioni sustinendæ impares consilium ab incolis petebant. Qui responderunt: Jam statui-
mus Christianam religionem amplecti potius, quam unacum nostris liberis ac bonis perire. Nos idem decernimus, sub-
jungebant Duces, quia clare videmus, nos incassum pugnare contra Deum.

Igitur se Regis Ottocari arbitrio postredie permissuros urbem per nuncios promiserunt. Admisit ille: & mane duos Borufforum Duces Episcopus Olomucensis lustrali fonte tinxit: e quo Rex alterum, alterum Marchio Otto suscepit, suoque impertivit nomine. Utrumque Rex toga candida ex serico auroque contexta induit, suumque amicum dixit. Tum ethnici reliqui non ejus duntaxat urbis sed totius Boruffiæ certatim ad salutis aquam accurrebant. Rex usque ad mare Balticum victor progressus, ad construendam ibi urbem, cui Montis Regii nomen posthæc inditum, necessaria mandata edidit, quæ Equites Teutonici executioni dederunt. Etiam Episcopus Olomucensis Regis permissu urbem condidit, & Montem Brunonis ex suo vocavit nomine, ubi Albertus Episcopus Var-

Sæcul. XIII. mienfis aliquamdiu sedem habuit: sed
 A.C. 1255. nova urbe a Borussis combusta, Elbin-
 gam se recepit, ubi magna in senectute
Dissert. obiit. Bruno Episcopus Olomucensis e-
Pruss. p. 213. rat natione Saxo, genere Comes Stheum-
De Episc. bergius: Ecclesiam suam reddidit opu-
Olom. p. 182. lentissimam, multos ei fundos compara-
Frecher. vit, & loca quædam munitionibus cin-
 xit: multos templis redditus annuos at-
 tribuit, multaque prædia beneficiaria e-
 rexit, ita, ut magno Equitum numero sti-
 patus incederet, cum ejus antecessores
 pauci tantum Ecclesiastici comitarentur.
 Vide, quo ex capite tunc Episcopi lauda-
 ti fuerint!

§. III.

*Litteræ Pontificiæ in gratiam Reli-
 giosorum Mendicantium.*

ap. Vading.
append. to. 2.
p. 18.
Duboulay
p. 273.
Sup. lib. 83.
 §. 55.

Papa Alexander apprime favebat Reli-
 giosis Mendicantibus; ut ab ingressu
 Pontificatus sui ostendit per litteras ad om-
 nes Episcopos & generatim ad omnes
 Ecclesiasticos scriptas, quæ sic inchoan-
 tur: Nihil extraordinarium est attentius
 examinare id, quod per anteoccupationem
 aut præcipitem celeritatem actum est.
 Cum dein retulisset, quid continerent
 litteræ Innocentii IV. 21 Nov. an. 1254
 datæ, quibus initium: *Etsi animarum,*
 quæ Religiosorum Mendicantium privi-
 legia